

Posudek oponenta bakalářské práce
Projevy poslanců SdP v Československém parlamentu
Daniel Polák

S ohledem na klesající počet studentů znalých německého jazyka bohužel neustále klesají počty bakalářských a diplomových prací se (sudeto)německou problematikou, ale i těch, u nichž je zapotřebí využít starších zdrojů psaných německy švabachem, kurentem či novogotickou kurzívou. I proto jsem práci Daniela Poláka otevíral s očekáváním, jak si se zadaným tématem poradil.

V reflektování recentní německé literatury jsem však doufal marně, autor se omezil na převážně české (resp. do češtiny přeložené) literární zdroje a z cizojazyčných vzal potaz jen hrstku anglofonních prací. Naopak hojně, ba jako zdroj primární, využil digitální repozitář Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, kde jsou jednotlivá parlamentní jednání přehledně sumarizována. Vzhledem k obrovskému záběru dat se však D. Polák spokojil jen s informacemi pro rok 1935, k dalším se již nedostal. Po úvodu, v němž nastínil cíle své práce, přešel k vyličení poměrů v Československu a potažmo ve střední Evropě ve 20. a 30. letech 20. století. Zásadní vliv měla hospodářská krize, po níž se jasně vyprofilovaly programy německých politických stran. Vznikla také Sudetendeutsche Heimatfront a do popředí se dostal někdejší učitel tělocviku Konrad Henlein. Autor následně líčí jeho jednání s německými stranami a vznik Sudetendeutsche Partei, nevyhýbá se ani názorovým roztržkám ve straně. Vzhledem k blížícím se volbám se pochopitelně zvýšila i sudetoněmecká propaganda. Rok 1935 byl totiž v mnohém zlomový, poslanci SdP se dostali i do parlamentu a začali v něm řečnit. Jenže – to nebyl jediný rok, kdy tak činili, ačkoli by se to podle práce D. Poláka mohlo zdát. Chybí totiž alespoň shrnutí, v jakém duchu se nesly projevy v dalších letech, a komparace, jak se případně lišily od těch předchozích.

Vzhledem k převažující faktografii a parafrázování sněmovních jednání je práce silně deskriptivní a nepříliš čtivá. Občas si autor plete pojmy – pokud proti sobě ve světě stojí dva národy, rozhodně nejde o „genealogické problémy“ (s. 9). Na druhou stranu je nutno ocenit velmi solidní jazykovou podobu předkládaného textu, který sice není zcela prost překlepů a lingvistických pochybení, většinou se ale jedná o pouhé drobnosti. Příloha je relativně pestrá – od doprovodných snímků po různé grafy

Přes uvedené připomínky bakalářskou práci Daniela Poláka velmi rád doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji jako **velmi dobrou**.

V Plzni dne 12. května 2021

doc. PhDr. Jan Kilián, Ph.D.